

31994R0520

L 66/1

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

10.3.1994

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 520/94
z dnia 7 marca 1994 r.
ustanawiające wspólnotową procedurę zarządzania kontyngentami ilościowymi

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Rady (EWG) nr 1023/70 z dnia 25 maja 1970 r. ustanawiające wspólną procedurę zarządzania kontyngentami ilościowymi⁽¹⁾, ustanowiło, dla Wspólnoty, procedurę zarządzania kontyngentami ilościowymi opartą na rozdysponowaniu kontyngentów na rzecz Państw Członkowskich, co mogłoby spowodować segmentację rynku wspólnotowego i kontrole rozpatrywanych produktów na wewnętrznych granicach;

na mocy art. 7a Traktatu rynek wewnętrzny obejmuje od dnia 1 stycznia 1993 r. obszar bez granic wewnętrznych, w którym jest zapewniony swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału;

należy dlatego ustanowić nowy system zarządzania kontyngentami ilościowymi, zgodny z tym celem i oparty na zasadzie jednolitej wspólnej polityki handlowej, zgodnie z wytycznymi przewidzianymi przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich;

należy przewidzieć możliwość wyboru między wieloma metodami rozdysponowania, w zależności od takich kryteriów jak sytuacja na rynku wspólnotowym, rodzaj produktu, cechy krajów dostawców i międzynarodowe zobowiązania Wspólnoty, w szczególności te zobowiązania, które stanowią zasadę uwzględniającą tradycyjny obrót handlowy;

zarządzanie kontyngentami przywozowymi lub wywozowymi powinno opierać się na systemie pozwoleń wydawanych przez Państwa Członkowskie zgodnie z kryteriami ilościowymi ustanowionymi na poziomie wspólnotowym;

procedura administracyjna musi zapewniać wszystkim wnioskodawcom równe warunki dostępu do kontyngentów, a wystawiane dokumenty powinny być możliwe do wykorzystania w całej Wspólnocie;

konieczna jest ustanowienie komitetu w celu zorganizowania ścisłej i skutecznej współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w wykonaniu niniejszego rozporządzenia;

przepisy niniejszego rozporządzenia i przepisy regulujące jego wykonanie nie powinny naruszać krajowych i wspólnotowych zasad dotyczących tajemnicy zawodowej;

należy wyłączyć z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia produkty wymienione w załączniku II do Traktatu, a także wyroby włókiennicze lub inne produkty, które są objęte specjalnymi wspólnymi porozumieniami importowymi ustanawiającymi szczególne przepisy dotyczące zarządzania kontyngentami;

rozporządzenie (EWG) nr 1023/70 należy zastąpić niniejszym rozporządzeniem i dlatego należy je uchylić; na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1024/70⁽²⁾ Rada zastosowała rozporządzenie (EWG) nr 1023/70 do francuskich departamentów zamorskich; odrębne rozporządzenie nie jest już konieczne ze względu na fakt, iż wspólne przepisy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie do całego terytorium Wspólnoty określonego w art. 227 Traktatu; należy w związku z tym również uchylić rozporządzenie (EWG) nr 1024/70,

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 8.6.1970, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 1985 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 124 z 8.6.1970, str. 5.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

CZĘŚĆ I

OGÓLNE ZASADY ZARZĄDZANIA

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustala zasady regulujące zarządzanie przywózowymi i wywózowymi kontyngentami ilościowymi, zwanymi dalej „kontyngentami”, autonomicznymi bądź konwencyjnymi, ustanowionymi przez Wspólnotę.

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do produktów wymienionych w załączniku II do Traktatu ani do innych produktów, które są objęte wspólnymi porozumieniami importowymi lub eksportowymi ustanawiającymi szczególne przepisy dotyczące zarządzania kontyngentami.

Artykuł 2

1. Kontyngenty zostają rozdysponowane między wnioskodawcami w jak najszybszym terminie po ich ustanowieniu. Można zdecydować, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23, o rozdysponowaniu kontyngentów w transzach.

2. Zarządzanie kontyngentami może odbywać się między innymi poprzez zastosowanie jednej z następujących metod lub ich kombinacji:

- metody opartej na uwzględnieniu tradycyjnego obrotu handlowego, zgodnie z art. 6–11;
- metody opartej na chronologicznej kolejności składania wniosków (według zasady „kto pierwszy ten lepszy”), zgodnie z art. 12;
- metody rozdysponowania kontyngentów proporcjonalnie do wnioskowanych ilości w trakcie składania wniosków (według procedury zwanej „rozpatrywaniem równoczesnym”), zgodnie z art. 13.

3. Wybór metody rozdysponowania zostaje dokonany zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

4. W przypadku stwierdzenia, że żadna z metod wymienionych w ust. 2 nie jest dostosowana do szczególnych wymagań ustanowionego kontyngentu, Komisja ustala jakąkolwiek inną właściwą metodę zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

5. Ilości nierozdysponowane, nieprzyznane lub niewykorzystane, zgodnie z art. 14, zostają ponownie przydzielone w terminie umożliwiającym ich wykorzystanie przed upływem okresu kontyngentowego.

6. Dopuszczenie do swobodnego obrotu lub wywóz produktów objętych kontyngentem, z wyjątkiem przypadków ustanowienia innych przepisów, gdy ustanowiono kontyngent, jest objęty

wymogiem przedstawienia pozwolenia na przywóz lub wywóz, wydanego przez Państwa Członkowskie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

7. Państwa Członkowskie wyznaczają właściwy organ administracyjny w celu zastosowania środków wykonawczych, za które są odpowiedzialni zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Powiadamiają one Komisję o wyznaczonym organie.

Artykuł 3

Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* ogłoszenie o ustanowieniu kontyngentów, określając w nim wybraną metodę rozdysponowania, warunki przyjęcia wniosków o wydanie pozwoleń, terminy ich składania i wykaz krajowych właściwych organów, do których należy je kierować.

Artykuł 4

1. Każdy importer lub eksporter ze Wspólnoty, bez względu na siedzibę we Wspólnocie, może złożyć, do właściwego organu w wybranym przez siebie Państwie Członkowskim, jeden wniosek o pozwolenie na każdy kontyngent lub na każdą transzę kontyngentu, sporządzony w języku urzędowym lub językach urzędowych danego Państwa Członkowskiego.

W przypadku gdy kontyngent jest ograniczony do jednego lub więcej regionów Wspólnoty, wniosek ten zostaje złożony do właściwych organów Państwa Członkowskiego lub Państw Członkowskich danego regionu lub danych regionów.

2. Wnioski o pozwolenia składa się zgodnie z zasadami ustalonymi zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

Artykuł 5

Komisja zapewnia, by pozwolenia, które mają być wydane, odnosiły się do ilości o istotnym znaczeniu ekonomicznym, z uwzględnieniem rodzaju produktu objętego kontyngentem.

CZĘŚĆ II

SZCZEGÓLNE ZASADY RÓŻNYCH METOD ZARZĄDZANIA

Sekcja A

Metoda oparta na tradycyjnym obrocie handlowym

Artykuł 6

1. W przypadku gdy kontyngenty są rozdysponowane z uwzględnieniem tradycyjnego obrotu handlowego, jedna część kontyngentu zostaje zarezerwowana dla importerów lub eksporterów tradycyjnych, a druga dla innych importerów lub eksporterów.

2. Za importerów lub eksporterów tradycyjnych uważa się tych, którzy mogą wykazać że dokonali we wcześniejszym okresie, zwanym „okresem odniesienia”, przywozu do Wspólnoty lub wywozu ze Wspólnoty produktu lub produktów objętych kontyngentem.

3. Część przeznaczoną dla importerów lub eksporterów tradycyjnych, okres odniesienia, a także część do rozdysponowania na rzecz innych wnioskodawców ustala się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

4. Do dnia 31 grudnia 1996 r. Komisja zapewni, by część przeznaczona dla innych wnioskodawców uwzględniła, w sposób reprezentatywny, sytuację zaistniałą wskutek krajowych ograniczeń stosowanych na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 288/82 z dnia 5 lutego 1982 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu ⁽¹⁾ i rozporządzenia Rady (EWG) nr 3420/83 z dnia 14 listopada 1983 r. w sprawie ustaleń dotyczących przywozu produktów pochodzących z krajów o upaństwowionym handlu, niezliberalizowanych na poziomie Wspólnoty ⁽²⁾.

5. Rozdysponowanie kontyngentu jest dokonywane według zasad określonych w art. 7–11.

Artykuł 7

Importerzy lub eksporterzy tradycyjni, aby kwalifikować się do rozdysponowania części kontyngentu dla nich przeznaczonej oraz aby przedstawić dowody dokonania wywozu lub przywozu w okresie odniesienia, dołączają do swego wniosku o pozwolenie:

- uwierzytelniony odpis oryginału zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu lub zgłoszenia wywozowego, wystawionego na importera lub eksportera, lub, w stosownym przypadku, na podmiot gospodarczy, którego działalność przejęli;
- każdy inny równorzędny dowód ustalony przez Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie przekazują Komisji, w terminie ustalonym w ogłoszeniu o ustanowieniu kontyngentu, informacje dotyczące liczby i całkowitej wielkości wniosków o pozwolenie na przywóz lub wywóz, w podziale według importerów lub eksporterów tradycyjnych i importerów lub eksporterów pozostałych, a także

⁽¹⁾ Dz.U. L 35 z 9.2.1982, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2875/92 (Dz.U. L 287 z 2.10.1992, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 346 z 8.12.1983, str. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2456/92 (Dz.U. L 252 z 31.8.1992, str. 1).

o wielkości przywozu dokonanego wcześniej lub wywozu dokonanego przez wnioskodawców w okresie odniesienia.

Artykuł 9

Komisja rozpatruje jednocześnie informacje przekazane przez Państwa Członkowskie i ustala kryteria ilościowe, według których powinny być rozpatrywane wnioski tradycyjnych importerów lub eksporterów, w następujący sposób:

- w przypadku gdy zebrane wnioski odnoszą się do ilości równej lub mniejszej niż ilość przeznaczona dla importerów lub eksporterów tradycyjnych, wszystkie te wnioski zostają uwzględnione w całości,
- w przypadku gdy zebrane wnioski dotyczą ilości przekraczającej ilość przeznaczoną dla importerów lub eksporterów tradycyjnych, wnioski te zostają uwzględnione proporcjonalnie do udziału każdego z nich w całości przywozu lub wywozu odniesienia,
- w przypadku gdy zastosowanie tego kryterium ilościowego prowadziłyby do rozdysponowania ilości większej od wnioskowanej, nadwyżki zostaną rozdzielone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 14.

Artykuł 10

Rozdysponowanie części kontyngentu przeznaczonego dla importerów lub eksporterów nietradycyjnych zostaje dokonane zgodnie z art. 12.

Artykuł 11

W przypadku gdy importerzy lub eksporterzy tradycyjni nie złożyli żadnych wniosków, wszyscy importerzy lub eksporterzy, którzy składają wnioski, mają dostęp do całości kontyngentu lub danej transzy.

W takim wypadku rozdysponowanie dokonywane jest zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 12.

Sekcja B

Metoda oparta na chronologicznej kolejności składania wniosków

Artykuł 12

1. W przypadku gdy rozdysponowanie kontyngentu lub transzy dokonuje się według zasady „kto pierwszy ten lepszy”, Komisja stosuje procedurę ustanowioną w art. 23 w celu ustalenia ilości, do jakiej podmioty gospodarcze są uprawnione aż do wykorzystania kontyngentu.

Ustalając tę ilość, taką samą dla wszystkich podmiotów gospodarczych, uwzględnia się konieczność przydzielenia ilości o istotnym znaczeniu ekonomicznym, w zależności od rodzaju danego produktu.

2. Po sprawdzeniu dostępnego wspólnotowego salda, właściwe władze przydzielają każdemu importerowi lub eksporterowi ilości ustalone zgodnie z ust. 1.

3. Gdy posiadacz pozwolenia może udowodnić, że rzeczywiście dokonał przywozu lub wywozu całkowitej ilości, na którą wydano mu pozwolenie, lub części, która ma być ustalona zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23, może on złożyć nowy wniosek o wydanie pozwolenia. Wniosek jest rozpatrywany na takich samych warunkach, jak poprzedni. Taka procedura może być powtarzana aż do wykorzystania kontyngentu.

4. W celu zapewnienia równego dostępu do kontyngentu dla wszystkich wnioskodawców, Komisja wskazuje w ogłoszeniu o ustanowieniu kontyngentu dni i godziny dostępu do dostępnego wspólnotowego salda.

Sekcja C

Metoda rozdysponowania proporcjonalnie do wnioskowanych ilości

Artykuł 13

1. W przypadku gdy kontyngent jest rozdysponowany proporcjonalnie do wnioskowanych ilości, właściwe organy Państw Członkowskich powiadamiają Komisję o wnioskach o pozwolenia, które otrzymały w terminach i zgodnie z warunkami ustalonymi według procedury ustanowionej w art. 23.

Informacje te określają liczbę wnioskodawców i całość całkowitej wnioskowanej ilości.

2. W nieprzekraczalnym terminie ustalonym zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23 Komisja jednocześnie rozpatruje informacje dostarczone przez właściwe organy Państw Członkowskich i ustala wielkość kontyngentu lub jego transz, odnośnie do których organy te powinny wydać pozwolenia na przywóz lub wywóz.

3. W przypadku gdy zebrane wnioski o pozwolenia odnoszą się do ilości równej lub niższej od kontyngentu, wszystkie wnioski zostają uwzględnione w całości.

4. W przypadku gdy wnioski przekraczają wielkość kontyngentu, zostają uwzględnione proporcjonalnie do wnioskowanych ilości.

Sekcja D

Ilości do ponownego rozdysponowania

Artykuł 14

1. Ilości do ponownego rozdysponowania ustala Komisja w oparciu o informacje dostarczone przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 20.

2. W przypadku wstępnego rozdysponowania kontyngentu metodą ustanowioną w art. 12, ilości do ponownego rozdysponowania są niezwłocznie dodawane przez Komisję do ilości pozostających jeszcze do dyspozycji lub służą do odtworzenia kontyngentu.

3. W przypadku gdy wstępne rozdysponowanie zostało dokonane z zastosowaniem innej metody, ilości do ponownego rozdysponowania są przydzielane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

W takim wypadku Komisja publikuje dodatkowe ogłoszenie w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

CZĘŚĆ III

ZASADY DOTYCZĄCE POZWOLEŃ NA PRYWÓZ LUB WYWÓZ

Artykuł 15

1. W przypadku zastosowania metody ustanowionej w art. 12, Państwa Członkowskie wydają pozwolenia niezwłocznie po sprawdzeniu dostępnego wspólnotowego salda.

2. W innych wypadkach:

- Komisja powiadamia właściwe organy Państw Członkowskich, w terminie, który ma być ustanowiony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23, o ilościach, na które organy te wydają pozwolenia dla różnych wnioskodawców. Powiadamia również pozostałe Państwa Członkowskie,
- właściwe organy Państw Członkowskich wydają pozwolenia na przywóz lub wywóz w ciągu dziesięciu dni roboczych od notyfikacji decyzji Komisji lub w terminie ustalonym przez Komisję,
- organy te powiadamiają Komisję o wydaniu pozwoleń na przywóz lub wywóz.

Artykuł 16

Wydanie pozwoleń może być uzależnione od złożenia zabezpieczenia zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

Artykuł 17

1. Pozwolenia na przywóz lub wywóz upoważniają do przywozu lub do wywozu produktów objętych kontyngentem i są ważne w całej Wspólnocie, bez względu na miejsce przywozu lub wywozu wymienione we wnioskach przez podmioty gospodarcze.

W przypadku ograniczenia kontyngentu do jednego lub kilku regionów Wspólnoty pozwolenia na przywóz lub wywóz są ważne tylko w Państwie(-ach) Członkowskim(-ch) danego(-ych) regionu(-ów).

2. Okres ważności pozwoleń na przywóz lub wywóz, które mają być wydane przez właściwe organy Państw Członkowskich, wynosi cztery miesiące. Jednakże może być wyznaczony inny okres ważności zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

3. Posiadacze pozwoleń na przywóz lub wywóz mogą, na wniosek, otrzymać od właściwych organów Państwa Członkowskiego, które wydały licencje, wyciągi z tych pozwoleń.

Wyciągi takie mają takie same skutki prawne, jak pozwolenia, z których pochodzą, w granicach ilości, na jaką wydane zostały pozwolenia.

4. Wnioski o pozwolenie na przywóz lub wywóz, pozwolenia lub wyciągi są sporządzane na formularzach odpowiadających wzorowi, którego cechy ustala się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

Artykuł 18

Bez uszczerbku dla zastosowania szczególnych przepisów, które mają być przyjęte zgodnie z właściwą procedurą ustanowioną w art. 23, pozwolenia na przywóz lub wywóz nie mogą być pożyczane lub przenoszone, zarówno za opłatą, jak i nieodpłatnie, przez osobę, na którą został wydany ten dokument.

Artykuł 19

1. Całkowicie lub częściowo niewykorzystane pozwolenia na przywóz są zwracane właściwym organom Państwa Członkowskiego wydania najpóźniej w terminie dziesięciu dni od daty ich wygaśnięcia, z wyjątkiem przypadku siły wyższej.

2. W przypadku gdy wydanie pozwoleń na przywóz lub wywóz jest uzależnione od złożenia zabezpieczenia, ulega ono, z wyjątkiem przypadku siły wyższej, przypadkowi w przypadku niedotrzymania terminu określonego w ust. 1.

Artykuł 20

Właściwe organy Państw Członkowskich powiadamiają Komisję, niezwłocznie po otrzymaniu informacji i najpóźniej w ciągu dwudziestu dni po dacie upływu ważności pozwoleń, o ilości kontyngentów przyznanych i niewykorzystanych, w celu ich ponownego rozdysponowania zgodnie z art. 2 ust. 5.

Artykuł 21

Właściwe organy Państw Członkowskich powiadamiają Komisję, przed końcem każdego miesiąca, o ilościach produktów podlegających kontyngentom, które zostały przywiezione lub wywiezione w poprzednim miesiącu.

CZĘŚĆ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 22

Komisja jest wspomagana przez Komitet składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

Artykuł 23

1. W wypadku odesłania do procedury ustanowionej w niniejszym artykule, przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt działań, które mają być podjęte. Komitet wydaje opinię o tym projekcie w terminie, który może zostać wyznaczony przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinię wydaje się większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, które Rada jest zobowiązana podjąć na wniosek Komisji.

Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważne w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

2. a) Komisja przyjmuje środki, które stosuje się natychmiast.

b) Jednakże jeżeli środki te nie są zgodne z opinią Komitetu, Komisja niezwłocznie przekazuje je Radzie.

W takim przypadku Komisja może wstrzymać stosowanie środków, które przyjęła, na okres nie dłuższy niż jeden miesiąc od daty powiadomienia.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w terminie określonym w poprzednim akapicie.

Artykuł 24

Procedury stosowania niniejszego rozporządzenia są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23. Określają one w szczególności zastosowanie metod rozdysponowania, informacje, które mają przekazywać właściwe organy Państw Członkowskich i środki zapewniające zgodność z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 25

1. Informacje otrzymywane przez Radę, Komisję lub Państwa Członkowskie na mocy niniejszego rozporządzenia mogą być użyte tylko do celów, dla których były wymagane.

2. Rada, Komisja i Państwa Członkowskie, a także podmioty działające w ich imieniu, nie ujawniają informacji, w odniesieniu do których złożono właściwie umotywowany wniosek o traktowanie poufne, z wyjątkiem wyraźnego upoważnienia strony dostarczającej informacji.

3. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody dla władz Wspólnoty w ujawnianiu informacji ogólnych, w szczególności uzasadnienia podejmowanych decyzji na mocy niniejszego rozporządzenia lub stosowanych przez nie dowodów w celu poparcia argumentów w wypadku postępowania sądowego. Takie ujawnienie musi uwzględniać uzasadniony interes stron zainteresowanych w ochronie tajemnicy handlowej.

Artykuł 26

Państwa Członkowskie i Komisja dostarczają sobie wzajemnie niezbędnych informacji i współpracują przy zastosowaniu niniejszego rozporządzenia. Warunki dotyczące przekazywania

i rozpowszechniania tych informacji przyjmuje się, w razie potrzeby, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 23.

Artykuł 27

Rozporządzenie (EWG) nr 1023/70 i (EWG) nr 1024/70 tracą moc. Odniesienia do uchylonych rozporządzeń należy traktować jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 28

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 marca 1994 r.

W imieniu Rady

Th. PANGALOS

Przewodniczący
